

عنوان مقاله:

شناخت اجتماعی مجازی، همکاری میان رشته ای

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی وب پژوهی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علیرضا حدادی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی، گروه جامعه شناسی دانشگاه تهران، ایران، تهران متخصص علوم اجتماعی محاسباتی
در شرکت دانش بنیان دیتاک

خلاصه مقاله:

علوم شناختی، رویکردی میان رشته ای است که داعیه دار پیوند علوم انسانی همچون فلسفه با علوم تکنیکی همچون عصب شناسی و هوش مصنوعی بوده و با این روش، گام در مسیر شناخت انسان و مداخله اجتماعی گذاشته است. اما توجه به این مهم بر دانشمندان علوم شناختی ضروری است که چنین پیوندی به سادگی میسر نبوده و برای انجام آن باید خود را مخاطب گفت وگویی در مورد ذات زبان بدانند. گفت وگویی که ادبیات و تکنیک با ریاضیات خواهند داشت. آیا ادبیات و تکنیک، نماینده دو نوع مبنای معرفتی متفاوت و ازاین رو نماینده دو منطق هستی و دو زبان متضاد هستند و یا میتوان از آشنایی و طریق آشتی بین ایشان از طریق ریاضیات پرسید. پرسش از اینکه چطور زبان دراماتیک ادبیات و زبان فیزیکال تکنیک، در بن و بنیاد خود نیازمند مخاطبی با زبان ریاضی واره بوده و از این طریق میتوانند وحدت خود را به یاد آورند. از طرف دیگر چطور عدد بر زبان آمده و ریاضیات میتواند به نحوی زبان انسان باشد؟ حتی به نحو بنیادین تری لازم است از ذات زبان پرسید که آیا اساسا انسان میتواند زبان واحدی در جهان داشته باشد یا همواره گسستی در زبان خود احساس میکند و باید در جستجوی پیوندهایی میان دو طرف آن باشد. چنین تصمیمی در مورد زبان و لحن، نتایج بسیاری در مسائلی همچون نحوه تجربه جهان را نیز معین میکند. مقاله حاضر تلاش میکند با مروری در اختلافهای میان رشته ای ظاهر در دانش روز علوم شناختی، ریشه را در طرح مذکور پیگیری نموده و با بهره گیری از سنت پژوهشی پدیدارشناسی، راهی به جهان بیابد و رسانه را به مثابه شیوه بالقوه استقبال علوم انسانی از تکنیک طرح نماید.

کلمات کلیدی:

علوم شناختی، علوم اجتماعی، زبان، تکنیک، رسانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236888>

